

vet. Der er altsaa derved i og for sig ikke gjort nogen Forandring i den hidtilværende Lovgivning; dette er derimod Tilfældet med Hensyn til Paragraphens sidste Deel, hvorefter der, naar en Eiendom ved Skifte udlægges en efterlevende Høgtfælde, heller ikke skal svares Halvprocentafgift for den Deel af den faste Eiendoms Værdi, som ikke kan betragtes som den Efterlevendes Arvelod. Dette er ganske vist en Forandring fra, hvad der i den sidste Tid har været gjort gjældende, men jeg har dog ikke kunnet Andet end maattet erkjende, at den Praxis, som tidligere havde udviklet sig med Hensyn til Forordningen af 8de Februar 1810, gik i samme Retning som det Ændringsforslag, der saaledes er kommet ind som § 3 i Lovforslaget. Mine Grunde til at gaae ind paa dette Forslag eller til i alt Fald at taale det have navnlig været følgende: For det Første turde og vilde jeg, som sagt, ikke benægte, at en tidligere Praxis havde fritaget saadanne Tilfælde som de i Paragraphen nævnte for Halvprocentafgift af den Deel af faste Eiendomme, som ikke var Arv, idet Statskassen lod sig nøie med at have taget Arveafgift af Boet og ansaae alle de Transactioner, som havde hidført Boets Slutning, for at være tilstrækkeligt legitimerede ligeoverfor Statskassen ved den Arveafgift, som var betalt. Det forekommer mig nu ogsaa, at der i og for sig er noget Rimeligt og Villigt i denne Betragtning, og har den været rimelig og billig efter Forordningen af 8de Februar 1810, saa maa dette endnu mere være Tilfældet, efterat man har forhøiet Arveafgiften fra en halv til en heel Procent. Allerede af denne Grund har jeg, som sagt, maattet erkjende, at der var Meget, som talte for at renoncere paa Halvprocentafgiften i det omtalte Tilfælde. Men der har tillige været en anden Grund for mig til at gaae ind paa den nævnte Paragraph, og det er den, at saaledes som Forholdene praktisk stille sig, vil man altid kunne ramme Enken, men derimod ikke Enkemanden, og det simpeltthen, fordi Enken skal have en Thinglæsning for at kunne documentere sig som Disponent over Eiendommen, hvorved det da bliver muligt at afstræve hende Halvprocentafgiften, hvorimod Enkemanden ikke behøver en saadan Thinglæsning, og derfor kan

gaae fri for Afgiften. Der kunde nu ganske vist ad en anden Vej træffes saadanne Foranstaltninger, at man ogsaa fik fat paa Enkemanden, men efter dette Forholds hele Beskaffenhed, og da, som det forekommer mig, Udgifterne i Anledning af et Skifte allerede ere store nok, har jeg troet at burde erklære mig villig til at modtage den nye § 3, saafremt dette Thing ogsaa vilde gaae ind paa den. Da der nu ikke her er stillet noget Ændringsforslag om, at den skal gaae ud, skal jeg altsaa tillade mig at anbefale det høie Thing at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger. — Jeg skal endnu tilføie, at jeg har saameget mindre Betænkelse ved at gjøre dette, som jeg er overbevist om, at Statskassen rigeligt vil blive holdt stadesløs for den Afgang, som muligen kan følge af § 3, ved Lovforslagets øvrige Bestemmelser. Det høie Thing vil erindre, at min Hovedhensigt med Lovforslaget var at forhindre Proformahandler og i det Hele at forhindre, at man paa en mere eller mindre svigefuld Maade skulde kunne unddrage sig for at betale den Afgift, som Forordningen af 8de Februar 1810 fastsætter, og dette vil jeg fuldkomment naae. Jeg har end ikke kunnet vægre mig ved at modtage § 3 ved at gjøre de Hensyn gjældende, som ellers kunde synes at ligge nær, nemlig at det Forhold, som den omhandler, maatte siges at ligge udenfor Lovforslagets egentlige Hensigt og Indhold, som ikke var at omregulere Halvprocentafgiften, men kun at forklare et mindre tydeligt Sted i Forordningen af 8de Februar 1810, thi det lader sig ikke nægte, at, naar man indfører den samme Beregning for Halvprocentafgiften som for Stempelpapirafgiften, saa vil der blive ikke saa ganske saa Tilfælde, i hvilke der derved vil foregaae ikke ganske ubetydelige Forandringer i selve Halvprocentafgiftens Regulering. Jeg bemærker dette, fordi jeg tillige derigjennem kan paavise, at Statskassen ikke vil lide noget Tab ved, at man gaaer ind paa den nye § 3. Naar Lovforslaget vedtages, ville nemlig Arveafsteafgifter og andre saadanne faste Byrder, som have hvilet paa en Eiendom fra dens oprindelige Erhvervelse af, men som hidtil ikke have været undergivne Halvprocentafgiften, for Fremtiden blive under-